

Следъ мигъ конски подкови по пътя зачаткаха.
Народа се опомни и отърча къмъ стените.

По пътя на черъ арабски конь гръде Мара, а
султана върви наредъ съ коня ѝ и не сваля очи отъ
нея. Задъ тъхъ дивитѣ пълчища изпразватъ полето.

Патриархътъ вдигна ржка, направи кръстъ и
рече: — Отче, пази я!

Месецътъ изплава, прескочи стените, спрѣ надъ
царските палати и дълго, дълго се взира. Най-после
извърна глава и видѣ на прашния пътъ Мара съ
султана да върви и извръща назадъ глава. Поематъ
Балкана. . . Скалите почерняватъ отъ турските пъл-
чища. Изкачватъ се горе на най-високия връхъ.

Мара за мигъ се спира, извръща глава, поглежда
Търново и една голѣма съслза се отронва по бузите ѝ.

Сълзата капва на земята и въ мигъ тамъ бистро
изворче бликва.

И днесъ още народа, кога пие водата му, казва:
„Бистра е като сълзата на Мара“!

Г. Червенковъ.

ОПИТОМЯВАНЕ НА ЛЪВОВЕ И ТИГРИ

И най-свирепите животни, лъвовете и тигрите,
могатъ да се опитомятъ и да се привържатъ къмъ
човѣка, както кучето.

Укротяването на тѣзи страшни животни става по
два начина: съ заплашване и наказание, или съ
добри и меки обноски. При първиятъ начинъ укро-
тителътъ влиза при дивите звѣрове съ камшикъ и
въорженъ. Той креци и бие немилостиво, като
държи въ ржката си револверъ, готовъ да гърми.
Този начинъ не е много сигуренъ. Озлобеното жи-
вотно може всѣкога да отмѣсти на своя укротителъ.

При вториятъ начинъ укротителътъ си служи съ
милувки. Лъвътъ па дори и тигърътъ, макаръ да